

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— Ft
Félévre 5.— .
Negyedévre 2.50 .
Egy óra 1.— .
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden nap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Főpiac, a város-háznál szemben.

Hirdetések:

Egy hasabos pottó soronként 5 kr-vel számítottatnak.

Aggodalmak.

Debreczen, augusztus 30.

A kedélyekre nehéz köd gyanánt nehezül az a bizonytalanság, mely a vám- és kereskedelmi szövetség tárgyában az osztrák miniszterekkel mostan Budapesten tartott egyezkedési kísérlet fölött lebeg.

Sokan szemére hányják a kormánynak, hogy az ország legvitalisabb érdekeit oly elhatározólag érdeklő ezen alkudozásokat, illetőleg a titkolódzás leplébe burkolózik. Pedig ez a legtermészetesebb eljárás. A polgári élet minden ágában így alkalmazzák azt. Ha valamely tárgy felett két fél alkudozik, legyen az bármily kevés értékű, az alkudozás pházisait egyik fél sem üti dobra, jól tudván azt, hogy azzal csak az eredményt veszélyeztetné.

Abból tehát, hogy ma még nem ismerjük az alkudozások teljes képét, legkevésbé sines joga senkinek vádakot formálni a kormány ellen.

Még kevésbé van joga aggodalomakra.

Ha az ellenzék, vagy az ellenzéki sajtó egyik vagy másik orgánuma megveri a vészdobot: ezen nem ütközünk meg. Tudjuk

jól, hogy az ellenzék a kormány iránt a bizalmatlanság érzete vezet. Nem csodáljuk tehát, hogy az már előre kigyót és békát kiált a mostani alkudozásokra. Mint rendesen, ezzel az ijesztgetéssel is felsül. Az eddigi tapasztalatok alapján egész határozottan merjük ezt előre állítani.

Merjük pedig azért, mert ösmerjük jól Bánffy bárónak ugy a határozottságát, mint a törvényekhez való szilárd ragaszkodását. Ama határozottságát, melyet az osztrák bérencz sajtó már nem egyszer nyakasságnak nevezett. S a törvényekhez való azt a ragaszkodását, mely inkább föloldoztatja vele állását, mintsem hogy csak egy szemernyit is engedjen az ország törvényes jogain alul.

S azt is tudjuk, hogy ha Bánffy báró leköszönne, nem volna Magyarországon olyan kabinet alakítható, mely engedni volna képes abból, mihez Bánffy báró kötötte magát: Magyarország törvényes jogaiból. S ha, a mit elképzelni sem tudunk, akadna is, ennek sem lenne hazánk alkotmányára nézve semmi hátrányos következménye, mert az olyan jogfeladó kormány semmiféle eszközökkel nem lenne képes magának parlamenti többségét teremteni.

A következmény tehát csak az lenne, hogy Magyarországon is csődöt mondana, éppen úgy, mint Ausztriában a parlamenti állapot.

Ezt pedig sem a közös monarchia nagy hatalmi állása sem a dynastia érdeke nem javalhatja.

Mi következik midebből? Következik egyszerűen az, hogy ha van is, a minthogy úgy sejtjük, hogy csakugyan van elment az osztrák és a magyar miniszterelnök között, a korona tanács ő felsége elnöklete alatt semmi esetre sem fog a magyar álláspont ellen dönteni.

Ez az, amit szilárdan hiszünk. S hogy csakugyan ez fog bekövetkezni, azt egy pár nap múlva már bizonyára konstatálhatjuk.

Hogy aztán mi lesz a döntés pozitív eredménye? azt ma még csak kombinálhatjuk. Mi részünkről nevezetesen azt hisszük, a mint már ezen hitünknek előbb is kifejezést adtunk, hogy az önrendelkezési jog elismerését akarva nem akarva kicsikarjuk a még mindig az összharmónia álmoképeit üző osztrák miniszterektől s annak alapján, mint önálló vámterületet képező állami szerződést kötünk érdekeink teljes megvédésével Ausztriának, mint szintén

TÁRCZA.

Na irni tudnék . . .

Ha irni tudnék
Harmat betűkkel,
Gyémánt betűkkel
Rózsa szíromra,
Arany papirosra
Piczi levelet:
Neked úgy írnék
Örökre mindég . . .
Lezárnám csókkal,
Becéző csókkal
S hajnal hasadtán
Gerlicze szárnyán
Repülne hozzád
A sok üzenet! . . .

Ha adna Isten
Lelkembe lángot,
Mely áthevitné
A nagy világot . . .
Ha a szívembe
Csak gyöngy teremne,
Csak nóta, virág:
Szerelmem lángját
Oda szórnám rád . . .
Gyöngyökön járnál,
Rózsán aludnál . . .
Dallal ébrednél . . .
Lehete-e ennél,
Mondd, szebb a világ!

Bizony lehetne,
Bizony szebb volna,
Ha kis fejecskéd
Rám hajolna . . .
De nagy boldogság,
Egész menyország
Szakadna ránk! . . .
Nem volna szükség
Semmi levélre.
A betűk helyett
Szívünk beszélne . . .
Ott közeledben,
Ott volna, szentem:
Legszebb a világ! . . .

Acsay Lajos.

Furfangos ész.

— Törvényszéki história. —

Irta: Szini Péter.

(Polyt. és vége.)

— Hiszen instálom, egy betűig igaz, amit mondok. Tessék megkérdezni akár Sármány Estóktól, ő sem fog hazugságba hagyni.

— Én itt nem Sármány Estókról beszélek, hanem azt kérdeztem kendtől, hány éves? Erre feleljen!

— Tudja a jó Isten! Sármány Estók komám jobban tudhatná, mert ő bibliás ember!

— Ha még egyszer előhozakodik azzal a Sármány Estókkal, menten kikergetem innen kendet!

— Nem szólok hát no.
— De szóljon, hanem okosan! Lehet már vagy ötven éves ugy-e?

— Mindjárt csak! — bökött homlokához Fejzsés és magában morogva kezdte kiszámítgatni életidejét. — Ugy van! Ez már pászol! Huszonnégy esztendő voltam, mikor Borist elvettem. Együtt éltünk tizenégy esztendeig, ez harmincznyolcz, azután a második feleségemmel Gerics Julesával esküdtem meg egy esztendő múlva, ez harminczkilencz, de ezzel csak kilencz esztendeig éltem, az igaz, hogy mindéig is veszekedtünk, mert igen éles nyelvű fejedeselé volt. Ez hát kitenne negyvenyolcz esztendőt, mert harminczkilencz meg oszt kilencz, az annyi Jéruzsálemben is. A harmadik feleségemet, Szükös Lidit, már két hónap múlva elvettem, mondok: ha az Isten veszi, hát én is veszem, mit czéklázak ott holmi gyászolással. Való is az szegény embernek.

— Meddig motyog még ott? Mi lesz már?

— Ugy van, instálom! Jól tetszett feltenni az érvényt. Csakugyan ötven az ötven, mert Szükös Lidivel már két éve élek együtt, pedig bár ne élnek!

— Miféle vallásu? Utóvégre azt sem fogja tudni!

— Engedelmet kérek, már hogy is ne tudnám! Magyar vallásu vagyok, osztán punktum!

— Magyar vallás nem létezik. Ne beszéljen bolondot!

Nem é? — csodálkozott Fejzsés. —

önálló vámterületnek a kormányával, hitünk és óhajunk szerint az 1903-ik évig, mint a meddig úgy sem intézkedhetnénk a kül államokkal kötött vám és kereskedelmi ügyekben szabadon. S ez a szerződés nagyban és egészben a mai statusquot veendik alapul. A quóta kérdésében pedig a törvény értelmében dönteni fog majdan Ő felsége, miután e fölött az országgyűlés és a Reichsrath megegyezésre semmi esetre sem jutand.

Qui vivra, verra.

Hegyesi Márton.

Döntés előtt.

Budapest, augusztus 30.

= **A kiegyezési tárgyalások.** Bécsből táviratozzák a M. T. J. nak:

Tegnap délután a külügyminisztériumban miniszteri értekezlet volt, amelyen *Goluchowski* gróf külügyminiszter, *Kállay* közös pénzügyminiszter, *Krieghammer* közös hadügyminiszter, valamint *Bánffy* báró és *Thun* gróf miniszterelnökök vettek részt, ma délelőtt a belügyminisztériumban tartottak tanácskozást, a melyben *Bánffy* báró és *Thun* gróf miniszterelnökök, továbbá *Lukács*, *Kaizl* és *Baernreither* miniszterek vettek részt.

Bánffy Dezső báró miniszterelnök és *Lukács* dr. pénzügyminiszter ma két óra hosszat tanácskoztak *Thun* gróf osztrák miniszterelnökkel s *Kaizl* dr. és *Baernreither* dr. osztrák miniszterekkel.

Dániel báró kereskedelemügyi miniszter ma reggel Bécsbe érkezett, hogy résztvegyen a kiegyezési tárgyalások befejezésén.

Bánffy báró, *Lukács* dr. és *Dániel* báró magyar miniszterek délután fél három órakor a Burgba mentek, hogy az osztrák miniszterekkel közös kihallgatáson jelenjenek meg a király előtt.

A *Bud. Tud.* jelenti: A két miniszterelnök és a szakminiszterek tanácskozása ma délelőtt tíz órától tizenkét óra utánig tartott. A minisztereket félhárom órakor fogadja Ő Felsége s valószínű, hogy a döntés akkor meg is történik.

Jól értesült bécsi körökből az a hír érkezik ide, hogy az osztrák Reichsrath egybehívása szeptember második harmadának végére várható.

Bécs, augusztus 30.

Az osztrák minisztertanács déli tizenkét órakor gyűlt össze a belügyminisztériumban. Két és fél órakor a két miniszterelnök közös kihallgatásra megy a Hofburgba. (N. W. T.)

Bécs, augusztus 30.

Ő Felsége ma délután fél háromtól három óráig tartó kihallgatáson fogadta *Bánffy* báró miniszterelnököt és *Lukács* (talán *Thun*?) László pénzügyminisztert. A döntés azonban ezen a mai kihallgatáson sem következett még be.

Az osztrák minisztertanács folytatja tárgyalásait, a melyeket ma délben kezdett meg, a magyar miniszterekkel folytatott tárgyalások után.

Valószínű, hogy Ő Felsége holnap is fogadja a két miniszterelnököt és a szakminisztereket.

A M. T. I. jelenti:

Ő Felsége a király ma délután fél háromkor közös kihallgatáson fogadta *Thun* gróf és *Bánffy* b. miniszterelnököket, hogy a kiegyezési tárgyalások állásáról tegyenek előterjesztést. A megállapodásnak véglegesítése előreláthatólag holnap történik meg.

Dániel báró kereskedelmi miniszter visszatért Kaltenleutgebenbe.

A miniszterek elutazásukat holnapra halasztották.

= **Uj főrendiházi tag.** A hivatalos lap mai száma a következő királyi kéziratot közli:

A főrendiház szervezetének módosításáról szóló 1885. VII. t.-cz. 5. § sa

alján magyar minisztertanácsom előterjesztésére *Márffy* Agost nyugalmazott államtitkárt élethossziglan a főrendiház tagjává kinevezem.

Kelt Ischlben, 1898. évi augusztus hó 18-án,

Ferencz József s. k.

Bánffy Dezső s. k.

A lefegyverzés.

— Lapvélemények. —

— augusztus 30.

II. Miklós csárnak nagyjelentőségű manifesztumával foglalkozik az egész európai sajtó. A mellett, hogy teljes elismerés és elragadtatás nyilvánul a nemeslelkű kezdeményezés iránt, megszólalnak az aggályok is a terv keresztülvihetőségét illetőleg.

Legérdekesebbek e tekintetben a francia lapnyilatkozatok, amelyekből az alábbi szemelvényeket sürgőnyzik nekünk Budapestre:

Páris, augusztus 30.

A lapok üdvözlik Miklós csár nemes, nagylelkű és emberies cselekedetét és nem kételkednek, hogy a lefegyverzési értekezlet összehívásának terve már megnyerte a hatalmak hozzájárulását, de annak eredménye iránt általában hitetlenséget tanusítanak.

A *Figaro* azt mondja, hogy a csár közleménye már több, mint négy napja, hogy a kormányokhoz jutott. Ha biztos visszautasítás lett volna a sorsa, ott maradt volna a császári kancellária asztalfiókjában. Egy másik cikkében „nemes chimera”-nak nevezi a *Figaro* a csár javaslatát.

A *Gaulois* megjegyzi, hogy Franciaország a lefegyverzéssel nem nyerne annyit, mint Oroszország és a többi hatalmak, mert a minnek Franciaország híjával van, annak híjával volna ezután is, mig minden hatalom ugyanazt a pénzügyi könnyebbedést élvezné, mint Franciaország.

A *Soleil* reméli, hogy a francia kormány kap majd biztosítékot, hogy

Hát akkor micsoda vallás vagyok hát én, meg nálunk az egész falu?

— Reformátusnak hívják azt, értse meg!

— Hát legyen úgy! Nekem mindegy! Egyformán kell a próveatot fizetni a papnak akárhogy hívják!

— Nos? Terjen most a dologra! Mi baj volt azzal a Lajtos Mózsival?

— Nagy sorja van annak instállom! Ha én azt mind el akarom beszélni, — mennyi minden keresztül mentem az alatt az idő alatt, mióta Szükös Lidivel elmondtam a hűtöt. Isten Istenem ne legyenek, ha nem tudnék egy álló hétig beszélni egy folytában.

— Azt már tapasztaltam!... Még a gyujtogatásról szót se tett!

— No csak rendivel haladjunk, instállom! Hát tetszik tudni, úgy volt az, hogy mikor az apám meghótt a mult esztendőben...

— Micsoda? — vágott közbe a vizsgálóbíró. Már meg az apját emlegeti? A dologra térjen és ne czitálgassa elő a bibliai szenteket.

— Hiszen könyörgöm, épen is, hogy a dologra tértem, mert engedelmet kérek a kémény sorja csinálta az egész bajt!

— A kémény? Ilyent hallani? Mi mindent kerit még bele? No, csak beszéljen hát, de lehetőleg röviden.

— Maradt volt az apám után egy házam, akibe lakoztam már husz évekiglen minden baj nélkül. Hát egyszer a kéménye, aki pacsitból volt megeselekedve, csak egyet gondolt, oszt úgy leszaladt a háztetejéről a szomszédom udvarára, hogy a szegény szomszédot, aki épen az udva-

ron görbekéselt valami szerszámát, úgy tarkón ütötte engedelmet kérek, hogy se té, se tova nem tudott menni, neki legyek mondva. Hát a bíró oszt eljött, avval azt mondja, hogy csináltassam meg! a kéményt, mert még bajt okozhatok valakinek vele, így la! Én is osztan hajlottam a szóra, mert láttam, hogy Szlepák szomszéd is igen nehzettel rám a kéménybeli indulat miatt, pedig hát Isten látja a lekem, én nem méltattam az udvarára.

— No ez megvan! Mi lett tovább? Még ebből semmit sem értek!

— Hát a' lett, hogy én elmentem Lajtos Mózsához, aki akkoriban került elő az ezredtől, osztan jól értett a kömives munkához. Felvállaltattam vele a kőkémény felrakását a házam tetejére. Ő osztan hozzá is fogott és csinálgatta de nagyon lassan haladt a dolog. Csodálkozni kezdtem magamban rajta, hogy ugyan mit akar azzal a kéménynyel, hat egyszer oszt megtudtam mindent. Serkáné komámasszony tudtomra adta a históriát tisztára, egészen!

— Nos? Beszéljen hát tovább? Ne pihengessen, mint valami országgyűlési képviselő, mikor szónokol!

— Hát tetszik tudni, ravasz, tőkéletlen az ember. Engem kivert a gonosz menyecske a mezőre, ő meg eddig Lajtos Mózsival szerelmeskedett, oszt a kutya ügyelt a kéményre; azért nem haladt az feffelé!

— Mikor megtudtam az esetet, nagyon bosszus lettem. Hiszen nem azért fizetek én Lajtos Mózsinak, hogy a feleségem termetét ölelgesse, gondoltam magamba. Azzal fejttem, hogy otthon ma-

radok, mig a kémény el nem készül. Ugy is tettem, pedig ugyanesak vert kifelé a kigyószemű asszonyi állat. Nem szóltam semmit Lajtosnak, hanem mikor bevégezte a munkát, osztan a fizetést kérte tőlem, elkezdtem csudálkozni kegyetlenül.

— Micsoda? — mondok. — Miféle pénzt kérsz te? Hiszen kifizetett már a feleségem, a mint hallottam!

— No, a legény elrestelte magát, osztan elkullogott nagy káromkodással. Én meg a Lidinek estem valami kezemügyébe jutott kötédarabbal, osztan ugy elláttam üteggel, hogy tudom megemlegeti holta napjáig. De hát nem használt ez semmit! Lajtos Mózsi ugyan nem jött többet az én házamhoz, de elment a menyecske ő hozzá. Serkáné komámasszony egyszer azt is elárulta, hogy a Lajtos boglyája alatt beszélgetnek együtt.

— Most már osztan magam is nagyon bosszus lettem, engedelmet kérek. Ugyan ki is ne lenne bosszus, mikor a felesége mással szerelmeskedik. Én mondom el vele a hűtöt osztan mással élje világát. Hát a tekintetes ur elnézné behuny szemmel, hogy a felesége más után járjon?

— Micsoda ostobaságot talál kend ki? — ugrott fel a vizsgálóbíró. Mondja már azt a gyujtást! Miként cselekedte meg?

— Én? Mán hogy én, cselekedtem volna? Kereken tagadom! Én nem gyujtottam!

— Hát ki az ördög?

— Azt már nem tudom: hogy esett, mint esett. Elég az hozzá, hogy Serkáné

Franciaország jogos reményeit a Keletré nézve nem lesz kénytelen feladni.

A *Matin* hasonló értelemben nyilatkozik.

A *Journal* felveti azt a kérdést, hogy a császár javaslata megnyugvás helyett nem visszavonást idéz-e majd elő, de azért kedvező előjelnek tekinti azt a jövőre nézve.

A *Radical* óhajtja, hogy a császár nemcsak kezdeményezése sikerrel járjon, de szükségesnek tartja bizonyos kérdéseknek előzetes rendezését, a melyekkel a francia hazafiság sohasem fog megbarátkozni.

A *Rappel* szintén azt hiszi, hogy először azt kell a méltányosság joga alapján helyrehozni, a mi a múltak támadásaiból Franciaországban még hatását érezteti.

A *Siécle* azt mondja, hogy ez a kísérlet a katonai szenvedélyek újjáébredése közepett a magasabb érdeket képviseli.

A *Libre Parole* tökéletesen helyesli a császár eljárását.

A *Petit Journal* reméli, hogy a kiállításba helyezett értekezleten a népek elvévülhetetlen joga szerint rendezik majd azokat az alapvető kérdéseket, a melyeknek a megoldása eddig a béke akadályja volt.

A *Petite Republique* azt mondja, hogy Miklós császár nagy tettet művelt, a melynek jelentőségét még emeli az, hogy váratlanul történt. Csakhogy a császár almat egyedül a szocializmus valószínűsíti meg.

A *Voltaire* azt mondja, hogy a mit Franciaország nem tehetett meg, annak teljesítésével kecségtetett az Oroszországgal való szövetség. Ma beteljesül, a mit a szövetség ígért.

Az *Eclair* azt mondja, hogy a 20-ik század a legszebb problémával fog megkezdődni, a melyet valaha a népek tanácsa elé terjesztettek.

Az *Autorite* méltánylással és elismeréssel adózik a császár intenczióinak.

komámasszony beszéde után rálestem a menyecske. Elkerültem nagy titkosan a boglyához, hát láttam, hogy ott vagynak. Nagy mérgemben, mert nem volt nálam ütőszék, a pipámat kaptam ki a számból s azt vágtam a gunyosan vigyorgó asszony képes részéhez. Azután csendesen hazá ballagtam, feltéve magamban, hogy többet be nem eresztem házamba a rosszéletű asszonyt.

Hát egyszer csak kongatnak, verik félre a harangot. Tüzet ordít mindenki! Én is szaladok ki eszem nélkül, hát látom, hogy a Lajos Mócsi boglyája ég, a mék alatt az én menyecskémmel diskurálgattak.

— Égett a pipa, mikor hozzá dobta feleségéhez?

— Hászen égett biz az! Ugy akartam, hogy hadd kapjon egy plezurt az ábrázatja.

— Akkor tiszta a dolog!... A gyújtogatást mégis maga követte el, mert a pipából kihullott tűz gyújtotta fel a boglyát!

— Mán hogy én lennék a hibás, kérem alásan?... Vót nekem eszembe felgyújtani a Lajos boglyáját? Én csak a pipámat csaptam közéjük. Ők az okai egész dolognak: miért állottak a boglya mellett?!

A vizsgálóbíró elégnék találta a kihallgatást, mert már épen déli tizenkettőt harangoztak a toronyban. Visszavezetteté fogságába a furfangos eszű atyafit, ki még a folyosón is dörögte:

— A kéményem letörik, feleségem elszerezte, oszt mégis én vagyok a hibás! Látott már ilyent az Isten?!

London, augusztus 29.

Az orosz hivatalos lapnak az általános lefegyverkezésre vonatkozó közleményéről szólva, azt mondja a

Times, hogy a császár javaslata nagy horderejű politikai esemény, a mely, ha közvetlen eredményre nem vezetne is, nagy tiszteletet szerez nevének és kormányának.

A *Standard* azt mondja, hogy amíg Angliának oka van arra a föltevésre, hogy kereskedelmi érdekei fenyegetve vannak, addig minden erejét megfeszítve, azon fog dolgozni, hogy megtartsa azt a fölényt, a melylyel versenytársai fölött, amelyet a tengeren bír.

A *Morning Post* véleménye szerint a béke és lefegyverzés általános terve, ha Oroszországnak javára válnék is, nem felene meg Anglia érdekeinek.

A *Daily News* és a *Chronicle* elvárják, hogy Anglia haladéktalanul csatlakozik Oroszország felszólításához.

A *Daily Telegraph* elismeri a császár javaslatának nagy jelentőségét, de azt hiszi, hogy az értekezletnek nehézségekkel kell megküzdenie.

Róma, augusztus 28.

A császár kezdeményező javaslata itt élénk benyomást tett. Több lap örömmel üdvözlö a javaslatot, mások tartózkodással és bizalmatlansággal fogadják.

Az *Opinione* nem kételkedik abban, hogy a lefegyverzés eszméje egyenesen a czártól származik: Ezt a kezdeményezést — ugymond — mindenütt nagy örömmel fogják üdvözölni, a hol a békét szeretik és főleg a hármasszövetséghez tartozó hatalmak, melyek egyetlen célja mindig csak a béke fentartása volt.

A *Popolo Romano* rokonszenvvel üdvözlö a pétervári kezdeményezést, melyhez bizonyára valamennyi hatalom fog csatlakozni. Félő azonban, hogy Franciaország a lefegyverzés meggátolására fog törekedni. Az esemény jelentőségét rendkívül emeli az a körülmény, hogy a világ leg-hatalmasabb uralkodója kezdeményezte.

Berlin, augusztus 29.

Az orosz császárnak az általános lefegyverzésre tett kezdeményezése itt ropant feltűnést és élénk örömet keltett. Általánosan méltatják a császár fenkölt gondolkodását és nemes szándékát, noha terve kivitelének sikerét nem tartják biztosnak és azt hiszik, hogy Anglia a nemzetközi értekezleten nem fog részt venni, mint-hogy ép most háboru előtt áll. Feszült kíváncsisággal várják a czári cselekedet hatását Franciaországban. Sokan úgy vélekednek, hogy Muraviev körjegyzékét bizalmas érintkezés előzte meg az európai kabinetekkel.

Bécs, augusztus 29.

A *N. W. T.* szenzációs meglepetésnek mondja a világbéke érdekében történt hathatós lépést. A világbéke nem álom többé, midőn annak elérését legilletékesebb helyről kezdeményezik. Muraviev körjegyzéke korszakalkotó fontossága, a mely sohasem bocsáttatott volna ki, ha a császár előzetesen nem lett volna meggyőződve a többi hatalom hozzájárulásáról. Nincs az a népképviselő, aki lelkesebben és nagyobb meggyőződéssel emelhetett volna szót az általános béke érdekében, mint ez a nyilatkozat, melynek eszményi vonásait mindenütt élénk örömmel fogadják. Oroszország a humanizmus élére állt, hogy a békét biztosítsa és állandósítsa és hogy nagy munkaerőt állítson a kulturális célok szolgálatába. A kelet-ázsiai összeütközés veszélye messze eltávolodott és a keleti kérdés sem fenyeget többé, mert Oroszország akiket örökre óhajtja biztosítani. Van-e állam, melyben meg volna az a szomorú bátorság, hogy

ezen törekvésnek ellenálljon? Mint egy varázsütésre tűntek el az árnyékok a politika égboltozatán és minden harci veszély eltűnik. Problémáról van még szó, méltó a legjobbak munkájára a népek üdvének céljából, melynek elérését az egész világon óhajtják.

A *Fremdenblatt* a nélkül, hogy véleményét mondana, konstatálja, hogy a legnagyobb birodalom ura a békemisszió szolgálatába állott és egy állandó biztos béke elérését kezdeményezte, mely az egész emberiség jótéménye.

N. Fr. Pr. írja: Nemzetközi értekezlet jelenik meg a láthatáron. Régióta nem hozott a drót oly váratlan és meglepő hírt, mint tegnap Pétervárról. Az orosz császár, kezében az olajággal, mint béke-hirnök, új jelenség. A mindinkább fokozódó hadi készülődések, a lakosságnak szinte elviselhetetlen megterhelhetése árán már évtizedek árán már évtizedek óta a nemzetközi megegyezés eszméjét vetette felszínre, de ez sohasem sikerülhetett, a mig maga egy nagyhatalom nem tette meg a kezdeményező lépést. Most már ez is megtörtént: megtette a császár. Az orosz indítvány szemellettára az angol-orosz konfliktus is bizonyára nem éleseedik ki és háborútól most nem kell tartani.

— *Nemzet* tegnapi számában így nyilatkozik:

„Az általános lefegyverzést a béke barátai a humanizmus nevében követelik és valóságos lelkesedéssel kell üdvözölnünk az orosz császár külügyminiszterét, hogy most a humanizmus szolgálatába szegődött és a humanizmus szolgálatára sikerült megnyernie a szibériai ölmobányák és kancsukák urainak hajlandóságát.

Annyi bizonyos, hogy ha az orosz császár es kormánya komolyan akarja a békét és az általános lefegyverzést, kivülene nincs uralkodó, nincs kormány, a ki ezt ellenezné. Annyiban tehát az általános lefegyverzés iránt most meginduló akció szép eredménnyel és reménnyel kecségtethet bennünket, amennyiben épen attól a hatalomtól indult ki a kezdeményezés, a honnét ezt épen nem vártuk, varhatuk ezt mindenkitől, csak épen a szuronyokon és ágyukkal fentartott czári hatalomtól nem.

Talán épen azért is vállalkozott erre a humánus, világtörténelmi szerepre a minden oroszok császára.

A világtörténelemben eddig csak a világhódítók, a fegyverek és halál urai ismeretesek, Miklós császár az eddig merő utópiának tartott világbéke megvalósítására vállalkozott. E jogon igényt tarthat a legnagyobb emberi nagyságra és más élő és ezután születendő emberek milliárdjainak véghetetlen hálájára. Ezt a világpolitikai sikert nem hogy irigyeljük a czártól, de kívánjuk, hogy azt elérje. Mi mindnyájan a császár táborában leszünk, ha a világbékét akarja. Ezzel a szándékkal valóban az egész világ hódol a császárnak.“

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti távirata. —

A békés császár.

Bécs, augusztus 29. Az osztrák kormányra a császár világtörténelmi jelentőségű indítványa valamint az ott időző magyar kormánytagokra rendkívül nagy hatást tett és rövid időre a kiegyezési válság ügyét is háttérbe szorította. A magyar miniszterelnök rendkívüli örömmel fogadt a hírt s úgy beszélt róla, mint *korszakos eseményről*. Magát a rendeletet a magyar miniszterelnök elsősorban Muravieff közbenjárásának, másrészt pe-

dig a *szociálizmus hódításának* tudja be. A kérdéstről való beszélgetés közben megjegyezte a miniszterelnök, hogy a Muravieff grófok közül többet ismert, egy közülük iskolatársa is volt az egyetemen, s általában a Muravieffek úgy igyekeztek mindig kitűnni, hogy nevüket a világtörténelemben is jelentésére emeljék.

Budapest, augusztus 29. Rómából sürgönyzik, a **czár szenzációs javaslata ott élénk benyomást kelt.** — Több lap örömmel üdvöli javaslatot, mások tartózkodva és bizalmatlansággal fogadják.

Vilmos császár az örök békéről.

Budapest, augusztus 30. Bécsből telefonálják: Berlinből az a hír szivárog, hogy Vilmos császár *remek táviratban* üdvözölte II. Miklós czárt azon alkalomból, hogy *Muraviev* gróf külügyminiszter utján a szentpétervári udvarnál igazolt valamennyi külföldi képviselőhöz az ismeretes jegyzéket bocsátotta az általános lefegyverzés dolgában. Vilmos császár szenzációs táviratát valószínűleg már holnap közli a berlini hivatalos. Ez a hír azonban még megerősítésre vár.

Egy orvos drámája.

— Dusóczky Pál öngyilkossága. —

Debreczen, augusztus 30.

Meghatottsággal irunk ez esetről, mely nem tartozik azon mindennapos öngyilkosságok közé, amelyek felett négy öt soros hírben szokás napirendre térni. Egy ötven éves férfi menekült a halálba a kétségbeesésből, melybe gyógyíthatlan betegsége sodorta.

Városszerte részvétet keltett a hír, hogy Dusóczky Pál dr. orvos morfiummal megmérgezte magát és meghalt.

Még vasárnap este követte el tettét. Este szobájába vonult, családja mi rosszat sem sejtett, mert szokás szerint kis ideig még világosság áradt onnan, mikor pedig kialudt a lámpa, senkisé sejtette, hogy a család fő élete is kialvóban van.

A boldogtalan ember 50 czentigrammos morfiummal megmérgezte magát. Tettét csak reggel vették észre. Az öngyilkos orvos kartársai azonnal megjelentek a szomorú háznál s mindent elkövettek, hogy megmentésük. De hasztalan, Dusóczky Pál dr. ma délelőtt 11 óra után neje és leányai karjai között kiszenvedett.

Dusóczky dr. néhány év előtt a legkeresettebb orvosok közé tartozott. A munkában azonban úgy látszik tulfeszítette idegeit, — a roppant erős munkában az addig erős ember elméjére köd szállott. Mig betegeskedett, az új orvosnemzedék jórészen elfelejtette a régi, kidőlt munkást. Mire visszatért, a közönség már nem kereste föl, mert nem bíztak a beteg emberben.

Most már a betegségén kívül az anyagi bajokkal is meg kellett küzdenie. A kettős küzdelem kimerítette testét, lelkét.

A mások orvosa most önmagát kezdte figyelni és egészségének minden kis el-

változása izgatta. A sok gyötrelmetől, azt hitte, nincs más szabadulás, mint a halál. Vasárnap este mérget ivott és meghalt. A városban általános a részvét az egykor keresett és nagy tudományu derék orvos iránt, akinek erejét a munka emésztette fel.

NAPI HIREK.

Élet a kollegiumban.

Debreczen, augusztus 30.

Ezelőtt egy héttel alig ödöngött egy két bus honfi a kollegium tájékán s ma már igazán pezsgő élet uralg az ősi falak közt. Megindultak a korteskedések a díszesebb ifjusági állások betöltésére. Mintha legalább is képviselőválasztás volna, annyi a kortes s úgy drukkolnak a jelöltek. Megbecsülhetetlen értéke van egy-egy öreg jogásznak, ki az ékes szóias minden fegyverét felhasználja, hogy a „golyát“ kapacitálja, nem kimél fáradságot s ön-elégülten nézi, mint lobogtatja kortestollát az enyhe szellő. Hiába, ő ma tekintély és orakulum egy személyben. kihez félő tisztelettel közeledik mindenki, s mint himes tojással bánik vele a jelölt.

Ha bejön valami vidéki kis gimnáziumból az első golyajogász, menten szemben találja magát az öreg tekintélyvel.

— Jogász??

— Igen — rebegi a golya meghattottan.

— Akkor szervusz, kolléga!

Természetes, hogy a golya még jobban meg van hatva s követné a nagy-tollu öreg kollégát a világ végére s nincs rá eset, hogy a másik párt elhódítsa.

Esténként a régi kortes helyen a „Törőben“ gyűl össze a párt. Hangzik a nóta, hejehuja, s közbe-közbe elhangzik egy tósz, melynek vége természetesen az hogy: a mi szeretett jelöltünket az Ur Isten sokáig éltesse!

Az idősebbek közre fogják a golyát s itatják.

— Igyál komám, hisz most lettél ur.

Mert hát e föld kerekégén nincs nagyobb ur a jogásznál!

Erre aztán felhangzik a nóta:

„A jogásznak nincsen párja, nem is lesz,
Mig a világ világ lesz!”

Mikor már felvillanyozódtak a kedélyek unos-untalan az járja, hogy:

„Nem ütök a jogászt agyon!”

A golya pedig boldogan bólint, mert hát már nehéz a feje s ha egy kicsit érzékeny szívé, zokogva borul szomszédja kebelére s hosszut sóhajt:

— Bizony isten nincs nagyobb ur a jogásznál.

*

Két állásra folyik nagymértékben a korteskedés. A jogász-segély egyleti elnökségre, és a felsőbb tanulók könyvtárnokságára. Az egyik tekintélyes, a másik jövedelmező állás. Jogász-segély-egyleti elnökül Kun Béla 3. jh. van felléptetve, ellenjelöltje még nincs. A piros toll az ő jelvénye. Könyvtárnokul Boross Lajos 2. jht. és Kovács József 4. jht. jelölték. Ez a választás igen izgalmasnak ígérkezik, mert mindkettő erős párttal dicsekszik. Boross a piros szalagosok támogatják, Kovácsot a nemzeti színűek.

Hogy ki jut diadalra, szeptember első hetében eldől. Addig lesz dolguk a korteseknek.

— **A városházáról.** Roncsik Lajos közművelődési tanácsnok, szabadságideje letelvé, holnap foglalja el hivatalát, viszont Király Gyula gazdasági tanácsnok holnap kezdi meg egy óra terjedő szabadságidejét.

— **Debreczeni honvédek az Érmelléken.** Szombaton kezdődtek Bihar Diószeg környékén az I. honvédkerület nagy gyakorlatai, melyeken a budapesti első honvédkerület két dandárának összes gyalogezredei, ugymint a budapesti első, a gyulai második, a debreczeni 3. és a nagyvárad 4. vesznek részt; részt vesz ezenkívül 1 üteg tábori tüzérség is. A gyakorlatokon, melyek szept. 15 én végződnek, jelen lesz a kerületi parancsnokokon kívül több tábornok és törzstiszt.

— **A debreczeni izr. szent egylet** szept. hó 4 én délelőtt tíz órakor az egylet piac-utezai hivatalos helyiségében rendkívüli közgyűlést tart. Tárgy: 1. A temető kőfalának — és 2. Az aggok menházának építése. A Chevra Kadisa előljárósága.

— **A rendőrség köréből.** Boczkó Sámuel rendőrfőkapitány két heti szabadságideje letelvé, hivatalát ma újból elfoglalta. — Végh Gyula tb. főkapitány, II. ker. kapitány egy havi szabadságidejét ma kezdette meg. Távolléte alatt a hivatal vezetését Erdélyi István rendőrfogalmazó végzi.

— **A debreczeni vadásztársulat** Bészler Lajos városi tanácsnok elnöklété alatt ülést tartott, melyen a választmányi tagok csaknem teljes számban jelentek meg. — Elnök jelentette, hogy a pallagi pusztán a vadászatot már betiltották, valamint a parforce vadászatot is, amely intézkedés a bérlő azon panaszának tulajdonítható, hogy a kutyák és a lovak összetapossák a veteményeit. Továbbá az ondódi földek azon részén, melyet a város gazdatisztségének vissza-bocsátottak s amely ez idő szerint használatlan terület, a miniszteri döntvény leérkezéig senkinek sem szabad vadászni.

— **Kihallgatások a Krivány ügyben.** Köller János vizsgálóbíró — a mint jeleztük — tegnap több megyei tisztviselőt és hivatalozgát hallgatott ki a Krivány ügyben. Kihallgatta többek között Rácz Ferencz árvaszéki irattárnokot, a ki ellen tudvalevően fegyelmi vizsgálat folyik az Almay-féle nagykorúsítási kérvény késedelmes beiktatása miatt. Rácz vallomása szerint a kérvényt beérkezés napján az iktató asztalára tette: lehet, hogy Krivány — a kinek érdekében állhatott, — hogy a kérvény megérkezését óvatos figyelemmel kísérje és annak elintézését megakadályozza — mikor ők nem voltak a hivatalban, felvitte magához és csak pár nappal a szökése előtt tette vissza az asztalra. A hivatalozgátat is kihallgatta a vizsgálóbíró, hogy mivel, hová és minő kötvényeket küldött Krivány elzalogosítás végett. A hivatalozgát leg többnyire ismert adatokat igazoltak be; ők a dolgban nem találtak semmi gyanusit és épp ezért nem is hívták fel senkinek a figyelmét Krivány küldeményeire.

— **Nagy tüzek a megyében.** A szomszédos községekben a mult héten nagy mennyiségű ezreket érő termés égett el. H. Nánáson Csohány Ferencznek 4700 forint értékű buzája, árpája, szénája esett a lángok martalékává; H. Dorogon Benzse Jánosnak termése s gépe égett el 5179 frt értékben; Nádudvaron pedig Ladán Lajosnak égett el 2200 forint értékű buzája. A tüzek keletkezésének okát nem tudják. A termés mind a három helyen biztosítva volt.

— **A beteg színész.** Tegnap az a hír volt elterjedve, hogy Rubos Árpád fiatal színész, ki öngyilkosságot kísérelt meg, kiszenvedett. M.-Szigetről ma érkezett levél pedig azt jelenti, hogy az elszomorodott vig fű rövid idő múltán talpra áll s bizonyára, teljesen egészségesen vonul be a társulattal a debreczeni színházba.

— **A Homokkertiek öröme.** A Homokkertben most nagy az öröm. Az összes üres lakásokat kivették a gépjavitó műhelybe alkalmazott Sátor-Alja-Ujhelyből érkező munkások.

— **Ebmarás.** Nagy András helybeli lakos látogatásba ment egyik ismerőséhez, ki a Kölcsey utcán lakik Ménes Andrásnál. A mint belépett az utca ajtón, Ménes nagy sárga kutyája hang nélkül rátámadt és a lábászárát súlyosan megharapta. Nagy András a helyett, hogy jelentette volna az esetet, előbb elment Méneshez és alkudozni kezdett vele, hogy ha fizet valami kis összeget, nem jelenti fel a dolgot, Ménes azonban fizetés helyett kilököttel fenyegette s így aztán Nagy András mégis csak bejelentette a kutya-harapást. Az I. kerületi kapitányság azonnal őrizet alá helyeztette a sárga kutyát s ha veszettség jelét veszik rajta észre, Nagy András uramat felszállítják Hőgyeshez beoltásra.

— **Szerencsétlenség a vasúti gépjavitó műhelyben.** A máv. gépjavitó műhelyében ismét szerencsétlenség történt. Hat munkás kavicssal telt kocsit tolt, a melynek szerkezetét éppen holnap akarták villamos erőre berendezni. Tolatás után Csukás Károly munkás valami okból véletlenül lehajolt, a kocsit azonban még visszalökődött s e pillanatban érte a munkást az a szerencsétlenség, hogy a terhes rakomány egyik vaskereke átment ballábának bokáján, hosszában. A sérültet hordágyon a városi kórházba szállították. A lábát megmenthetik ugyan, mert nem kell levágni, csak a középső ujját kellett nyomban eltávolítani, mert a kerék teljesen összeroncsolta. Csukás Károly családos és három gyermek atyja. Munkabíró fiatalember volt, alig 32 esztendő.

— **Műkedvelő előadás.** A dohánygyári munkások jövő hó 3-án műkedvelő előadást rendeznek a Margit-fürdő dísztermében, mely alkalommal *Csepreghy* Ferencnek zseniális népszínművét a „Sárga csikót” adják elő. A darabot vasárnap este tartottak nagy próbát, mely szépen, teljesen összefüggően sikerült. A helyesen megválasztott darab előadásánál a szerepek következőképen osztattak ki: Bakaly András — Tóth András, Erzsike leánya — Szedlák Juliska. Osorba, Márton esikősgazda — Thoma István. Agnes a felesége — Kovács Róza. Laci — Bak János. Gelecséry pusztabíró — Szilassy Mihály. Peti, a fia — Bihary Gábor. Harasztos kántor — Szathmáry László. Boltos Iczig — Kiss Bálint. Bogár Imre — Bazsek József. Szunyog vén betyár — Csomós János. Csárdás gazda — Kiss Bálint. Bagó — Varga János. Böske — Szokoly Vilma. Kecskésné — Nagy Róza. Trézsi — Nagy Erzsike. Pista — Szabó Róza. Ferke — Balló Zsuzsi. Panna — Szabó Róza. Primás — Kis János. Bögös — Csizsár Lajos. Klarinétos — Kálmán István. Kontrás — Tóth Imre. Egy pandur — Szabó József. Egy parasztságza — Miskolczy Mihály. Egy aszony — Kovács Róza. Egy szolgálégény — Balló Zsuzsika. A női kar tagjai: Munka Teréz, Szabados Eszter, Fonó Juliska, Tóth

Juliska, Sáska Juliska, Szilágyi Juliska, Várady Piroška, Nagy Erzsike, Tóth Eszti, Kállay Zsuzsika, Kakuesi Eszter és Szabó Róza. Férfi kar tagjai: Bazsek Lajos, Szabó József, Miskolczy Mihály, Csomós János, Egri Ferencz, Balogh György, Nagy Bálint, Magyar Lajos, Balogh András, Fejlesztés Sándor, Orosz Miklós, Gellén Sándor, Vékony Lajos.

x Egy distlagvált izraelita családnál 2 középiskolai tanulót teljes ellátásra elfogadtak. Az illetők ugyanott a német nyelvben is oktatást nyerhetnek. Czim a kiadóhivatalban.

x Tanulóul fölvételek két 14 éves korban levő fű, helybeli szüléktől, Kovács Gyula vasúzetében.

Merénylő fű.

— Egy fű gyilkossági kísérlete. —

Debreczen, agusztus 30.

(Saját tudósítás.)

H.-Böszörmény város békés polgárságát véres családi dráma tartja izgatottságban.

Elvetemült fű leakarta löni az édes apját, de a dulakodásra megjelen a gyilkos merénylő öcsese, atyja védelmére kel s testvérbátyját, a merénylőt halálra sebezte.

A nem miudennapos esetről tudósítónk a következőket írja:

Régi idő óta H.-Böszörményben lakik Károlyi István gazdálkodó családjával. Az öreg, békés józan természetű ember s afajta szegény gazdálkodó, ki hogy megélhessen, maga mivel földesekjéj.

Károlynak két fia van. Az egyik Károlyi Zsigmond dologkerülő, ezéda ember, ki a munkát sehogysem türi, inkább a korezmában cigány meg bor mellett tölti idejét.

A másik fű, Márton engedelmes, jó gyermek, ki segédkezik öreg apjának a munkában. Természetes, hogy az apa, az öreg Károlyi az apai szeretet melegével inkább Mártont látta el, mint a korhely Zsigmondot.

Az öreg Károlyi sokszor beszélt a fia lelkére: sokszor kérte, térjen végre a jó utra, de hasztalan, az tovább is csak a korezmákat járta s kinötte magát aféle „Falu rossza” legénynek.

A korhely fű, ki a szülői háznál lakott, látta mennyivel jobban kedveli az apja a kisebbik fűt, hogy minden jóval elhalmozza, míg ő reá nem is hederit. Ez rosszul esett Károlyi Zsigának, de azért nem változott meg, hogy ő is apja kegyeibe jusson.

A sok duhajkodásnak szomorú vége lett. Apa és fű régen torzsalkodtak, perlekedtek, sőt megtörtént, hogy ököre is mentek s majdnem mindig az öreg huzta a rövidebbet.

Károlyi Zsigmond már maga is megunta a sok perpatvart. Feltette magában, leszámol az öreggel. Szörnyű tervet eszelt ki: *agyónlóvi édesapját.*

Az öreg Károlyi kisebbik fiával a mult hetet a tanyán töltötte. A városhoz közel, a zeleméri pusztán van kis földjük. Nappal és éjjel kint tartózkodtak. Károlyi Zsigmond tervének keresztül vitelét péntek éjjelre határozta el. A városban egyik ezimborájától szerzett magának egy két csövű fegyvert, megtöltötte, vállára akasztotta s éjnek idején elindult a tanya felé.

Lassan, lopva ballagott keresztül a földéken, félt, hogy meglátja valaki.

Éjfél után ért a tanyára. Most még óvatosabban lépdelt, vigyázott még arra is, hogy a szellő érintése se csinálhason zajt.

Alig haladt pár lépésre, a garmada mellett emberi alak feküdt. Megnézte; az volt, kit keresett: édes apja.

Felhuzta a fegyver ravaszát, de az öreg, ki csak szundikált, meghallotta a neszt, felugrott s szembe szállott fiával, ki fegyverét lövésre készen tartott.

— *No most meghalsz vén kutya* — szölt a gyilkos, mikor atyját megpillantotta. Az öreg látva a veszélyt, fiára rohant, kinek nem volt ideje a fegyvere ravaszát elsütöni.

Elet halál harc fejlődött ki fű és apa között. Dulakodtak. Az apa a fegyvert akarta fia kezéből kivenni, de az nem engedett. *Dulakodás közben a fegyver elsült s a golyó az apát lábszáron találta.* A könnyű sérülést szenvedett ember tovább folytatta a harcot fiával. A lövés zajára felébredt a tanya másik részén, a közelben alvó Károlyi Márton, a kisebbik fű. Látta kivel áll szemben apja.

Nem habozott soká. Felkapott egy ásót s atyja védelmére kelt. Mikor odaért, még mindig dulakodott apja és bátyja. Szó nélkül lépett a bátyja háta mögé, ki nem vette észre öcsese közeledését.

Felemelte az ásót, bátyja fejére sújtott vele, úgy hogy a merénylő testvér szó nélkül, vértől borítva esett össze.

Károlyi Márton, ki apja védelmére kelve gyilkolást követett el, maga sietett be a városba jelenteni az esetet.

Míg a törvény emberei az orvossal megérkeztek, az öreg Károlyi ápolta, locsolgatta fiát, ki az ő élete ellen tört.

Az orvos bekötözte a mély tátongó sebet, Károlyi Mártont pedig letartóztatták.

Az apa sérülése a legkönnyebb természetű, de a fiáé, a merénylőé oly súlyos, hogy aligha marad életben.

SZÍNHÁZ.

* **A debreczeni színházról.** A debreczeni színházra már a közel napokban kihirdetik a pályázatot, mely mindenestre eredményesnek ígérkezik, mivel már eddig is az elismert legjobb színigazgatók jelentették be, hogy a színházunkra reflektálnak. Tegnap *Abonyi* Gyula, a Nemzeti színház tagja járt itt, azt a szándékát jelentvén be illetékes helyen, hogy a debreczeni színigazgatóságot pályáznia óhajt.

Pókainé N° II.

Ha a szerelem sötét verem, úgy nekem jaj! kétszeresen jaj! mert két verembe poty-tyantam egyszerre. És ha valakinek valaha csakugyan megkasadt a szive a nagy szerelemtől, úgy az enyémnek okvetlen kétfelé kell repednie.

Nem tudom, hogy nem nehezebb-e a helyzetem, mint annak idején a Pókainé volt. Két szép leányt szeretek egyszerre, a kik tökéletesen, tetőtől-talpig teljesen egyformák. Alig tudom őket egymástól megkülönböztetni, mert lehet talán, hogy az arcuk nem teljesen egyenlő, de mit ér az, én a hölgyeket nem az arcukról, hanem a ruhájukról szoktam megismerni. Legujabb két ideálomnak pedig hajszálgy egyező ruháik vannak.

Megbántam már nagyon, hogy beléjük bolondultam. De mit tehetek róla. Olyan bohém fű, mint én, nem élhet szerelem nélkül. És a jó Isten tudja miért van az, hogy én csak ünnepeket színesznökbe, orfeumi csillagokba és cirkuszi vagy hippodromi szépségekbe tudok belegabalyodni. Azt hiszem, hogy ez a tulajdonságom is a bohém természetemen alapszik.

Olyan régen voltam már szerelmes, hogy nem csodálom, hogy most egyszerre kettőt is képes befogadni szivem, a Széchenyi-utcai aréna két gyönyörű tánczosnőjét.

Az igazat megvallva, először nem őket választottam, hanem a kit legelőbb pillantottam meg: a kutyaidomító hölgyet. De mikor olyasmit volt hallani szerencsém, hogy alkalmasint a rettenetes izmok birtokában leledző athléta kedves nője volna, örök ifju szívem egész hevével az aréna deszkáján feltűnő két táncosnő felé fordultam.

Milyen alakok! milyen plasztikai mozdulatok! milyen szépek, milyen egyforma szépek! . . .

És itt kezdődik a tragédiám. Tollam, hü tollam sötét könnyecseppet pattant le orra hegyéről s betűim a nehéz kérdés sulya alatt meggörnyedve szinte olvashatlan tájra elem szegény Pókainé rám is illő szívtépő kiáltásait: „Melyiket válasszam, melyiket válasszam?”

Mert szeretem őket. Idám, Stefikém szeretlek örökre, hiven, szeretlek örülten, lángolóan, kimondhatatlanul, míg csak el nem távoztok innen a társulattal s mások nem jönnek helyettetek.

De addig, addig mit csinállok. Melyiket válasszam, melyiket válasszam?! Mert az állapot így nem maradhat. Kettőt egyszerre nem szerethetek s ezt azt hiszem ők sem tűrnék el. Persze hogy nem. Féltekonykednének, gyűlölködnének egymásra, ki tudja, talán még egymás élete ellen is törnének, vagy talán még én ellenem fordulna bosszújuk. Rettenetes, iszonyatos.

Izgatottan járkáltam fel s alá a szerkesztőségben. Hasztalan állottam meg százszor is töprengve, mély gondolatokba merülve, nem tudtam a problémát megoldani. Legtovább tünődtem a sorshuzás eszméjén, de azt sem találtam helyesnek.

Épen a legvadabb kétségbeesés körmei között voltam már, mikor tekintetem véletlenül a tükörbe tévedt.

És ez volt a szerencsém! Hoszas, enmagamra nézve a legjóakaróbb bíráltság után kénytelen voltam elismerni, hogy választhatom én bármelyikőjüket, engemet egyikőjük sem fog választani.

Kopasz.

CSARNOK.

A sors.

(Regény.) 38.

— Irta: **Francisco de Renzie.** —Fordította: **Váradai Ödön.**

(Folytatás.)

A szegény fiu nem tudta e gyötrelmet tovább kiállani. Ujra meggyújtá a lámpát, felöltözködött s szivarozni kezdett, elhatározva, hogy ezen éjjel le nem fekszik.

Feltörte a ládikó pecsétjeit sorba, egyiket a másik után, elnestszette a zsinegeket, s egy kíváncsi pillantást vetett a ládikó belsejébe mintegy meggyőződni akarva, hogy nincsenek benne csodálatos állatok s mérges kigyók elrejtözve.

Egy régi kalap doboz volt benne, mely éppen nem látszott titokteljesnek vagy regényesnek. Tartalma egy pár tárgyból állott, olyan napi használatra valókból, melyeket egy felhevült kéz minden változtatás nélkül dobált egymásra s ezek között egy ezüst zsebóra volt, a régiségtől megfeketülve, a hogy egy régi ásatásnál talált pénz kinézni szokott.

Venturelli nem vizsgálta tovább, kutatott a ládikóba, mintha csakugyan kincset keresne, míg aztán egy tárgyra szegeződött pillantása. Ez egy nyereg pisztoly volt, mely aczél czirádákkal s elefánt csonttal volt díszítve, dús gazdagon zománcozva, s jóllehet rozsdás volt, a lámpa fényénél mégis ragyogott (s csillogott)

Beesés fegyver volt, mely bizonyára egy másikkal egy párt képezett.

A fiatal tiszt hirtelen gyermekkorra emlékére gondolt. Eszébe jutott, hogy ő, mint kis gyermek, e pisztolyt a másik, hozzátartozó pisztolyal látta. S nem is csalódott. A fegyver agyára egy kis ezüst lap volt illesztve, melybe e szavak voltak vésvé:

Catanzaro városa
Venturelli Eugenio-nak
vitézsége jutalmául.

Fortunato tovább kutatott a ládikóban, hogy e pisztoly párját is megtalálja; de nem lelte. Sokáig gondolkozott rajta, hová lehetett; hirtelen halálsáppadt lett: a második pisztolyt atyja bizonyára arra használta fel, hogy boldogtalan tettét elkövesse! Bizonyára a hatóságnál helyezték el, az öngyilkosság bizonyítéka gyanánt.

Egy fegyverismerő természetes kíváncsiságával huzta fel Fortunato a fegyver kakasát, a gyutaes még ott volt a csőben; a pisztoly meg volt töltve.

Iszonyodva fordítá el a pisztolyról tekintetét s gyorsan oldalt tévé; azután újra kutatott valami tárgy után, mely kevésbé ijesztően, de oly közvetlenül emlékeztesse atyja halálára. Keveset talált. Egy néhány hadügyi tartalmu munkálattal, melyek egybe voltak kötve egy csomó levelet s jegyzeteket, melyek szintén egybe voltak kötve s legalul női kéz által irt leveleket.

Az egyes naplóleveleket, költemény töredékeket a fiu a legkiváncsibb tekintettel olvasta el. Egyre növekedőbb kíváncsisága, egy mindig vágyóbb óhaj ösztönzé arra, hogy e feljegyzéseket s levelet oldalról oldalra, sorról sorra olvassa, mintha egy nagy, kioltott szerelem őt érdekelné. Ugy olvasott minden sört, mintha a tragédia, melyet e levélből megtudott, ő előtte játszódna le.

Hét óra volt reggel, s Venturelli még mindég íróasztala mellett ült, a feltalált emlékek olvasásába merülve.

Ha e pillanatban a tükörbe nézhetett volna úgy nem ismert volna magára. Arcza meghosszabbodottnak látszott, arczontjai izmainak szokatlan összehúzódása folytán előre állottak, s beesett, a csaknem üveges szemében sötét tűz lángolt.

S mégis megrázkódtatását egy mozdulat sem tannsitá; egy szó se árulá el a viharokat, melyek lelkében tomboltak, de szemmel látható volt, hogy egy félelmes dologról akart ez iratokról meggyőződni, hogy egy rettentő talány megfejtését, mely előtte sphynx volt, kereste.

A lámpa kialudt, a nap sugarai áthatoltak az ablakon. Fortunato hemlokát érték, a nélkül, hogy azt lázas kutatásaitól elvonnák.

Utolsó sorig elolvasta az előtte fekvő lapokat, a már egyszer elolvasottakat újra átnézte, mintha azoknak más, elrejtett érzelmét akarná megtudni. Összehasonlítá a jellemeket, élénk kíváncsisággal fűrészelt minden jegyzetet, minden értéketlen tárgyat, míg nem villám tört ki szeméből. Felemelkedett . . . Egy mámoros emberhez hasonlított, csak támoogyva tudott eljutni ágyához. Végre sikerült neki, annak szélére támaszkodni, s míg egy pillanatra ott pihent, jéghideg kezével megdörgölte szemét, mintha megakarna győződni róla, hogy él s hogy ébren van.

Azután vad, ironikus mosolylyal kezét égnék emelte s kiáltá: „Oh nem! . . . Ez lehetetlen! . . . Isten volna valamennyi zsarnok között, ez esetben a legkegyetlenebb, legkönyörületlenebb!”

S mintha e kiáltásból, melylyel lelke erővel akarta magát vigasztalni, felmerítette volna erejét, eszméletlenül, ágyára zuhant.

(Folyt. köv.)

Apróságok.

Világos.

— Jaj, ez a sipolás! Ennek a mozdony-nak a sipolása idegessé tesz!

— Csak nem akard, hogy a te kedvéért Komáromy Mariskát ültessék a kürtőre.

Recepte.

A háziasszony azon éri a szakácsnőt, hogy a madeirás palaczkból torkoskodik.

— Ah, hát maga issza meg a bort?!

— kiált föl.
Főlháborodva felel a szakácsnő:
— Akárhány finom uraságnál szolgáltam már és mindig így csináltam a madeiraszószot.

Modern.

Anya: Na, pipi, most mondd el szépen az esti imát.

Baba: Oh, mama, fáradt vagyok. Hadd mondja el az imát a fonográf . . . A jó isten mára el fogja engedni.

Egyről-másról.

A gazda és az alkalmazott. Nagyon jól jellemzi az alárendeltnek mindent ráhagyó alázatosságát a következő párbeszéd, amelyet egy német ujságban olvasunk:

A gazda: Ez az X. úgy látszik mégis nagyon hanyag vevő?

Az alkalmazott: Igen, nagyon hanyag vevő.

A gazda: Az utolsó időben talán egyáltalán nem fizetett?

Az alkalmazott: Igenis, nem fizetett.

A gazda: Talán jó volna, ha vigyáznánk egy kissé?

Az alkalmazott: Csakugyan, nagyon jó volna.

A gazda: És a számláját nem szabad többé nyitva hagyni?

Az alkalmazott: Csakugyan nem szabad nyitva hagyni.

A gazda: De a váltóit mindig rendesen beváltja?

Az alkalmazott: Igen, azokat mindig beváltja.

A gazda: És mindig elég készpénze van fedezetnek?

Az alkalmazott: Csakugyan van mindig elég pénze fedezetnek?

A gazda: Nem is hallani semmi rosszat róla?

Az alkalmazott: Csakugyan nem hallani róla semmi rosszat.

A gazda: Ez az X. tulajdonképpen egészen jó vevő.

Az alkalmazott: Csakugyan egészen jó vevő.

A hadgyakorlatok eredete. A Figaro, csak most fedezte fel véletlenül, hogy honnan erednek a hadgyakorlatok. Dancourtnek egy régi 1698-ban előadott darabja révén. A darab címe: Les curieux de Compiègne. XIV. Lajos be akarván mutatni a burgundiai herczegnek egy hadakozó armádia mindennemű hadműveletét, megparancsolta seregének, hogy Compiègne városa előtt szálljon táborkba. Ez tehát meg is történt, a várost annak rendje s módja szerint megostromolták, ütközetet vívtak, stb. E dolgoknak egészen új volta, s a harczter nagy közelsége számos párisit esalt ki Compiègnebe, a próbaháboru csodájára. A többi közt Dancourt-t is, aki a királyi sereg hadgyakorlatainak hatása alatt írta meg darabját.

Tábornagy és császárné. Pelisieréről, a malakovi herczegről, a Gil Blas a következő adomát beszéli: Mikor Eugénia császárné először utazott Biarritzba, ahol az akkori divatos betegséget, a sápkórt akarta gyógyítani, a pályaudvarra rendelte Pelisierert. A tábornagy pompás fogaton érkezett, de csak egy tiszt kíséretében. A

kihallgatás rövid ideig tartott és távozáskor a császárné csókra nyújtotta kezét. A herceg mélyen lehajolt, körmével félretolta a keztyűt, amely a császárné kezét fődte és ajkát a kar csupasz helyére helyezte. A császárné elámult, de Pelissier mogorván így szólt:

— Boocsássa meg felséged, de én olyan vagyok, mint az emberevő óriás, csak a friss húst szeretem.

Annyira bántotta a dolog, hogy a mint Párisba visszahajtatott, egy óráig szót sem szólt. Egyszerre aztán odafordult hadsegédéhez és ezt mondta:

— Szépen bánnék velem ez az Eugénia, majd én még svéd-bőrt csokolgatók.

Pelissier házassága nagyon regényes körülmények közt ment végbe. Mindenki tudta, hogy a szivnek kevés köze volt a frigyhez.

A mint kijött a templomból, hadsegédei várták. Érezes hangon szólt hozzájuk:

— Uraim, feleséges ember vagyok. A négy tiszt udvariasan szalutált.

— Tábornagy ur...

— Jól van, jól, majd máskor gratuláljanak — folytatja Pelissier emelt hangon. Megházasodtam. Nos, ha kilencz hónap múlva nem lesz gyermekem, valamennyijüket elesapom.

És azzal otthagya az elámult ifjakat.

Megjárta egyszer Pelissier Algírban, melynek utóbb kormányzója lett. Egy párisi leányka, valamely előkelő tiszt gyermeke, megkérte, hogy küldjön neki olyan csecsebecsét, amelyben arab betűkkel legyen bevésve a leány keresztnéve. Pelissier, aki akkor még kapitány volt, egy arab vésnőknél megrendelte a munkát. A vésnő azonban valamiért haragudott a kapitányra. Amikor hazahozta a munkát, Pelissier nagy örömmel fogadta. Nem tudott ugyan arabul olvasni, de látta, hogy a vésnőki munka szép és gondos. Meg is mutatta ezt egy barátjának. Ez hebegve kérdi:

— Kinek szánta ezt az ajándékot?

— Egy jó barátom leányának.

— Tréfál?

— Már hogy tréfálnék? Azt hiszi, hogy én olyan vad vagyok, hogy nem tudnék fiatal hölgyeknek örömet okozni.

— Nem akarnám megbántani, de mégis csak kissé erős...

— Eröss? Eröss? Mi az az erős?

— Hát ez a bevésott szó.

— De hiszen ez a leány neve.

— Sohasem fogom elhinni, hogy jó családbeli leányt így hívjanak.

Kisült, hogy az arab munkás egy arczátlanul frivol szót vésett a csecsebecsére. Pelissier félholtra verte érte.

Vegyes.

A bolgár fejedelem Fejső-Magyarországon. Kóburg Ferdinánd bolgár fejedelem több napot töltött mostanában testvérhátja, Kóburg Fülöp gömöri birtokán. Ez alkalommal gyermekeit is meglátogatta Tátra-Füreden, ahol azok nyaralnak. Augusztus 21-én a fejedelem meglátogatta a murányi várat, 24-én pedig Pohorellán tekintette meg a gyárakat s itt igen érdeklődött ezek üzeme iránt. — Ferdinánd ezenkívül megtekintette még a hisnyovini és ózdi vasgyártelepeket is.

Pénzügyőri főbiztos halála a vonat alatt. Déváról írják, hogy a hunyadmegyei Branyicska község vaspálya-állomása közelében az Arany felől érkező személyvonat tegnapelőtt este elgázolta Fejszényi Elemér pénzügyőri főbiztos. A vonat este nyolcz óra 15 perczkor robotott be a pályaudvarba, magával vonszolva a szerencsétlen ember véres holttestét. A nyomban megejtett vizsgálat véletlen balesetet konstatált s így a vonatvezetőt

felelősség nem terheli. A vonat kereke átment a főbiztos nyakán, a melyet azonban csodálatosképpen nem tudott leszelni. A halált azonban mégis a nyakán ejtett súlyos sérülés okozta. A kerék összeroncsolta az áldozat balkezét is, más testrészei pedig érintetlenek maradtak. A főbiztos holttestét Dévára szállították.

A pápa beteg. A pápa folyton gyengékedik. Ezt írják ma is Rómából. Dr. Lapponi, a pápa háziorvosa, feltétlen nyugalmat ajánlott XIII-dik Leónnak, az ő tanácsára állt el a pápa attól a szándékától, hogy az amerikai és hollandi busujáratot fogadja.

Papnövendékből fináncz. Ismeretes Majláth erdélyi püspök ama rendelkezése, hogy olyan papnövendéket, a ki vendéglőben bort vagy sört iszik, a szemináriumból kicsapat. Ezt a tavasszal meg is cselekedte, amidőn ezen a czimen három papnövendéket relegált az intézetből. Az egyik tudvalevőleg agyonlőtte magát, a másiktól nem beszél a krónika. A harmadik azonban könnyebben fogta fel a dolgot és felesapott fináncznak. Megemlítésre méltó, hogy a püspök a három növendéket teljesen ruha nélkül bocsátotta el, mivel a rajtuk levő ruhákat az intézettől kapták. Ennélfogva úgy kellett koldulniok a szükségeseket ismerőseiktől.

Szerelmem és szilvafa. Sok a szép leány Szelistyén s mind között a legszebb Krisán Veturia, aki mosolygós két orcájával, ragyogó fekete szemével, vérpiros, csók-éhes ajkaival sok szelistyei legénynek csavarta már el a fejét. Szere Atyim is az elesavart fejű legények közé tartozott. Azt hitte, hogy a Veturia két fekete szeme csak akkor ragyog igazán, mikor az ő tekintete beléjük mélyed, hogy a duzzadozó piros ajkak az ő csókjaira szomjasak. Ugy is volt, hogy egymáséi lesznek, csak arra vártak még, hogy ujjor legyen a lakodalomra. Szere Atyim akarta ezt így, nem számítva arra, hogy a leány-sziv változóknobb az áprilisi időjárásnál is. Olyan nagy volt a szerelme, hogy nem vette észre, mint hidegedik el tőle egyre jobban a leány, mint lesznek annak csókjai egyre hidegebbek. Csak akkor józanodott ki a nagy szerelmi lázból, mikor egy másik legényért kívül tették szürét az ajtón. Szere Atyim azt akarta, hogy az areza örökké emlékeztében maradjon a hűtlen leánynak. Egyik közelebbi éjjelen bemászott a Krisánék udvarára s felkötötte magát a volt szeretője ablaka előtt álló szilvafára. Mikor reggel a szép Veturia fölébredt, első tekintete az Atyim eltorzult, kék-zöld arczára esett. Ott csüngött a szegény szerelmes fiu a szilvafán — holtan, borzasztóan eltorzult arczával a kicsiny ablak felé fordulva.

Órlási erdőégés. Az amerikai prairieken szokott csak olyan borzasztó tűzvész dühöngeni, mint jelenleg Franciaországban, Landes departementben. A tűzvész 12 község határára terjed és a lángok 150 méter magasságra csapnak föl. Bordeauxból és Bayonneból 1000 katonát rendeltek ki az oltásra és nekik segédkezik az egész lakosság, de hasztalan, mert az égés egyre terjed. Jelenleg 150 kilométernyi hosszúságban pusztít és emberek, állatok rettegve menekülnek előle. A kormány 20.000 frankot bocsájtott az égés által sujtott lakosság pillanatnyi fölsegelésére.

Krivány ügye. Köller János vizsgálóbíró befejezte már a Krivány-ügyre vonatkozó összes árvaszéki iratok áttanulmányozását s most kerül a sor a kihallgatásokra. Körülbelül husz idézést küldött szét nagyobbára megyei tisztviselőkhöz, kiknek kihallgatása hétfőn veszi kezdetét s nyolcz-tíz napig el fog tartani.

A vizsgálóbíró a főbb tisztviselőket: Szathmáry Gyula alispánt, Pecsán Sándor árvaszéki elnököt és másokat már egy izben kihallgatta. A kihallgatások után újabb akeziót aligha fog kezdeni a vizsgálóbíró, míg a gyámpénztárban folyó tétekenkinti leszámolás be nem lesz fejezve.

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. augusztus hó 30-án.

Allamadósság:

Magyar aranyjáradék 4%	—	120.85	121.35
" vasuti beruházási köt. 4 1/2%	—	120.—	121.—
" koronajáradék 4%	—	98 50	99.—
" regále vált. köt. 4 1/2%	—	100.50	101.50
Osztrák aranyjáradék 4%	—	121.50	122.—
Egységes államkötvény 4 1/10%	—	101.50	102.—
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	—	140.—	141.—

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	397.25	397.75
Osztrák hitelbank részvény	—	361.30	361.60
Magyaripar- és keresk. bank. r.	—	101.50	101.75

Sorsjegyek:

Magyarjelzálogban 4%-os sorsj.	—	122.75	123.75
" 3%-os	—	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	—	120.60	121.60
Magyar vörös keresztsorsjegy	—	10.75	11.25
Osztrák " " " "	—	20.—	20.50
Olasz " " " "	—	11.75	12.25
Bazilika sorsjegy	—	6.75	7.25
Jó-sziv " " " "	—	3.90	4.15

Pénznekem:

Cs. és kir. arany	—	—	5.63	5.71
20 márkás arany	—	—	11.76	11.80
20 frankos arany	—	—	9.52	9.54
1 Sovereigns	—	—	12.—	12.04

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. aug. 29-én.

Buzaüzletben ma készáruban lanya hangulat uralkodott és az árak 15—20 krral esőkentek.

A kínálat kocsirakományokban élénk volt, ellenben malmaink a hevásárlástól tartózkodtak. Eladatott 25,000 mm., jó minőségű áruért 15 krral és olcsóbb rendű áruért pedig 15—20 krral olcsóbb árakat fizettek.

Rozsban elkelt néhány kisebb tétel változatlan áron.

Tengeriben csekély volt a forgalom változatlan áron.

Zabban elkelt néhány kocsirakomány változatlan áron.

Eladatott:

Buza uj. Tiszavidéki. 200 mm. 81 k. 9.50 forinton, 300 mm. 80 k. 9.55 forinton, 500 mm. 80 k. 9.55 forinton, sárga, 100 mm, 82 k. 9.70 frton, sárga, 100 mm. 81 k. 9.70 frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

Külföld magasabb árfolyamokat jelent. Nálunk az üzlet azonban lanya hangulatban és olcsóbb árakou nyílt meg. A forgalom mérsékelt volt és a forgalom alatt az arak nagyobb vásárlási kedv következtében ismét kissé emelkedtek.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre	8.37—8.39
" júniusra	—
Rozs szeptemberre	6.60—6.62
Tengeri máj.—jul.-ra	4.39—4.41
Zab szeptemberre	5.33—5.35

Délután 4 órakor zárlat:

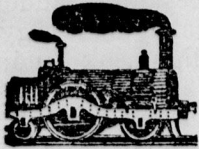
Buza júniusra	—
" ószre	8.37—8.38
Rozs szeptem.	6.60—6.61
Zab	5.32—5.33
Tengeri máj.—jun.	4.39—4.40
Repcze augusztusra	12.80—12.90

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1898. május hó 1-től
— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen — Budapest (M. all. v-tól.)			
Debreczenből indul	Vonat	Érkezik	
P.-Ladány* - - 12. — déli	Vegyesvonalat	1.28 délután	
P.-Ladány - - - 3.37 délután	Tv. sz. sz.	5.11 délután	
P.-Ladány - - - 8.15 este	Személyvonalat	9.46 este	
Budapest - - - 9.01 reggel	Gyorsvonalat	1.54 délután	
Budapest - - - 12.36 délután	Személyvonalat	8.10 este	
Budapest - - - 10.27 este	Személyvonalat	5.35 reggel	
Debreczen — M.-Sziget			
Szatmár - - - 5.22 reggel	Személyvonalat	1. — délután	
M.-Sziget - - - 3. — reggel	Személyvonalat	9.45 délelőtt	
M.-Sziget - - - 8.56 délután	Személyvonalat	10.49 este	
M.-Sziget - - - 6.59 délután	Gyorsvonalat	11.40 este	
M.-Sziget - - - 6.55 este	Tv. sz. sz.	7. — reggel	
Debreczen — Szerencs			
Szerencs - - - 8.25 reggel	Személyvonalat	11.36 délelőtt	
Szerencs - - - 4.02 délután	Személyvonalat	7.06 délután	
Szerencs - - - 7.05 este	Személyvonalat	9.55 este	
Debreczen — Füzes Abony			
Füzes-Abony 4.42 reggel	Vegyesvonalat	10.24 délelőtt	
Füzes-Abony** 4.16 délután	Vegyesvonalat	8.00 délután	
Debreczen — Nagy-Léta — Vértés			
N.-Léta-Vértés 8.35 reggel	Vegyesvonalat	10.46 délelőtt	
N.-Léta-Vértés 4.21 délután	Vegyesvonalat	6.24 délután	
Debreczen — Büd-Szt-Mihály — Tisza-Lök			
B.-Szt-Mihály 5.28 reggel	Vegyesvonalat	8.58 reggel	
B.-Szt-Mihály 4.06 délután	Vegyesvonalat	7.02 délután	

* Minden kedden
** Csak Tisza-Füredig.

Budapest — Debreczen			
Debreczenbe érkezik	Vonat	Indul	annan
P.-Ladány - - 7.40 reggel	Tv. sz. sz.	6.12 reggel	
P.-Ladány - - 5.14 reggel	Személyvonalat	4. — reggel	
Budapest* - - 9.15 este	Gyorsvonalat	9.15 este	
Budapest - - 3.36 délután	Személyvonalat	9.15 délelőtt	
Budapest - - 6.50 délután	Gyorsvonalat	2.11 délután	
Budapest - - 2.40 éjjel	Személyvonalat	7.05 este	
M.-Sziget — Debreczen			
M.-Sziget** - 7.51 reggel	Személyvonalat	4. — reggel	
M.-Sziget - - 12.16 délután	Személyvonalat	6. — reggel	
M.-Sziget - - 6.54 délután	Személyvonalat	1.31 délután	
M.-Sziget - - 8.54 este	Gyorsvonalat	4.11 délután	
M.-Sziget - - 10.12 este	Személyvonalat	3.46 délután	
Szerencs — Debreczen			
Szerencs - - 8.09 reggel	Személyvonalat	5.02 reggel	
Szerencs - - 12.21 délután	Személyvonalat	9.07 délelőtt	
Szerencs - - 7.57 este	Személyvonalat	5.20 délután	
Nagy Léta — Vértés — Debreczen			
N.-Léta-Vértés 7.18 reggel	Vegyesvonalat	5.18 reggel	
N.-Léta-Vértés 3.13 délután	Vegyesvonalat	1.00 délután	
Büd-Szt-Mihály — Tisza-Lök — Debreczen			
B.-Szt-Mihály 8.17 reggel	Vegyesvonalat	5.25 reggel	
B.-Szt-Mihály 6.41 este	Vegyesvonalat	3.27 délután	
Füzes-Abony — Debreczen			
Tisza-Füred - 8. — reggel	Vegyesvonalat	4.18 reggel	
Füzes-Abony 5.36 délután	Vegyesvonalat	11.39 délelőtt	
F.-Abony*** - 7.50 este	Vegyesvonalat	6.25 délután	

* Csak P.-Ladányig.
** Csak Szatmárról.
*** Csak Ohat-Köcsig.

Bérekocsik díjszabályzata.

	Két	Egy
	lovas	
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig . . .	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Órasszámra.		
Fél órára	40	30
Háromnegyed órára	50	40
Egy egész órára	60	50
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órán túl félórára vagy kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város szompóin belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetőeknél (vallaskülönség nélkül), ha a vég-tisztosság a templomban történik	2	1.40
A temetőbe ki és vissza	1.20	80
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	60	40
A színházba menet	80	60
A színházból jövet	80	60
Bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nappal menet vagy jövet kézi táskaival	50	30
Éjjeli menet vagy jövet kézi táskaival	80	60
A kocsi mellé elhelyezett minden darab málna után 10 kr. jár.		
A kereselyező vagy csónakázó tóhoz, csukorgyár, légszegőgyár, kertészeti együt és gézmalomhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai fürdőházhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	1	70
Minden következő órára	60	40
Külső barom- és lóvásártérre oda és vissza egy órai várakozással	1.20	90
Minden következő órára	40	30
A katonai lakóházhoz és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	80	60
Minden további órára	40	30

A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számíthatnak.

Csak 729-60-60

fiatal embereket

érdekelhet tudni, hogy a párisi Dr. BOITON

Injectio Oriental

már néhány napi használat után elmulasztja még a legrégebbi bántalmakat is. Főleges tehát santal olaj vagy copaiva balzsammal kísérletezni, mert ezek csak a gyomrot rontják és a bajt nem gyógyítják meg.

1 üveg Boiton Injectio ára 1 forint.

Magyarországi főraktár:

Zoltán Béla gyógyszerháza Budapest, V., Nagykorona-u. 23. (Széchenyi-tér sarkán.)

Kapható minden nagyobb gyógyszerárban.

Postai megrendések czime:

Zoltán gyógyszerház Budapest.

Törleszt. kölesön földbirtokokra.

Kölesön a valódi becsérték háromnegyed részéig 20-60 év közti időre készpénzben. Birtokos felmondhat, pénzintézet nem mondhat fel. Csekély kamattal tőke is törlesztetik. Lebonyolítás legrövidebb idő alatt.

Convertálás bélyeg- és illetékmentes.

Semmi előleges költség.

Minden felvilágosítás díjlan. Beküldendő csakis: telekkönyvi kivonat és kataszteri birtokiv másolat.

Ingtalan- és Jelzálog-Forgalmi-intézet,
Budapest, Váci-körút 39.

Intézetünk az egyedüli, mely az ország minden megyéjéből, hatóságok és a legtekintélyesebb földbirtokosok által okmányszerűleg ajánlva van.

500 forintot

fizetek annak, ki a Bartilla fog-vizének használata mellett, üvegje 35 kr., valaha ismét fogfájást kap vagy a szája büzlök. (Csomagolásért külön 10 kr. Bartilla A. örökösök (E Winkler) Wien, 19/I. Sommergasse 1. Határozottan kérjük Bartilla-fele fog-vizet. Hamisítások följelentéseért jó díjazás adatik. Kapható Debreczenben: Mihalovits István gyógyszerésznél; — Nagyváradon: Wachsmann Albert droguistánál, Fő utca. 741-6-4

Uj férfi-, fiu- és gyermekruhák telepe.

Van szerenésém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy Debreczenben **főpiacz 16. sz. (Alföldi takarékpénztár épület)** egy a mai kor igényeinek megfelelő, esinosan berendezett

férfi-, fiu- és gyermekruha-raktárt

nyitottam. Aruim a legelőkelőbb czégektől szerezettek be és különös gondot fordítottam a most következő **őszi és téli idénycikkek** megválogatására.

Mielőtt a n. é. közönség férfi-, fiu- és gyermekruhát vásárolna, ajánlom, hogy felette dus raktáramat saját érdekében is megtekinteni sziveskedjék, a hol meggyőződést fog szerezni arról, hogy **nálam csakis kitűnő szövettől készült árak a legujabb divat szerint és olcsóbban mint bárhol kaphatók.**

Egyáltalában az lesz egyedüli czélom, hogy kevés haszonnal mennél nagyobb vevőkört biztosítsak magamnak.

Szives pártfogást kér tisztelettel

Braunstein Ignác

férfi-, fiu- és gyermekruha bizományi raktára
Debreczen, főpiacz (Alföldi takarékpénztár épület) a Bika szálló ávalszomban.

KEIL-LAKK

(Glasur)

legkitűnőbb mázoló-szer puha padló számára.

1 nagy palaczk ára frt 1.35 kr. — 1 kis palaczk ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képkerekek stb. bearanyozására. 1 kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére. 1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kaphatók:

766-12-4

Szent-Királyi Tivadar ezégnél Debreczenben.